

HANGGANG DULO

Ecclesiastical District of Iloilo North INCinema Entry

Written by:

Anna Mae Demafelis | Rea Dhel Policarpio | Erl Christian Rey Bernal

Title Sequence: Wedding video

Voice over

Nick:

Unang kita ko palang sa'yo. Alam kong ikaw na ang kasagutan sa mga panata ko. Dininig ng Ama ang dalangin ko, na pagkalooban Niya ako ng isang asawang mapagmahal at mananampalataya, at hindi Niya ako binigo. Ngayon, pangako ko sa Ama na magiging mabuti akong asawa at itataguyod natin an gating sambahayan tungo sa sakdal na paglilingkod sa Kaniya.

Hannah:

Gaya mo ay nagpanata rin ako sa Ama, dahil alam kong Siya lang ang makapagbibigay sa akin ng isang lalaking hindi ako sasaktan at mamahalin ako sa saya at lungkot. Isang asawa na laging ipapaalala sa akin ang kahalagahan ng pagkakaroon ng metatag na pananampaataya sa Panginoong Diyos. Salamat sa Ama ikaw ang sa aki'y ipinagkaloob.

Scene I: Ascura Residence

Masayang pinapanood ng batang si Olive ang wedding video ni Hannah at Nick.

Olive:

Nay, sana 'pag kinasal po ako ganyan din po ako kaganda. At kasing gwapo din po ni Tatay Nick ang magiging asawa ko.

Hannah:

Naku! Ang bata-bata mo pa ganyan na iniisip mo. Ikaw talaga. Pero parang may naamoy ako. Pa time check nga.

(Olive giggles)

Hannah:

Oras na para maligo. Tama na yan. Ilang beses mo na ito napanood.

(Camera: focus on Nick and Bogart watching Olive and Hannah at the back)

Bogart:

Ang saya-saya talaga tignan ni Hannah at Olive.

Nick:

Sana laging ganyan kasaya ang asawa ko. Makita ko lang siyang masaya, masaya na rin ako.

Bogart:

Akala ko ba ako nagpapasaya sa'yo. (laughs)

Nick:

Masaya naman talaga ako, makita ko palang mukha mo .. (laughs)

Bogart:

Grabe ka naman sa'kin pare, makaalis na nga. Salamat sa kape.

Nick:

Salamat naisipan mo na rin umalis.

Sound: Original theme song

Laging sinasalubong nila Olive at Hannah si Nick mula sa pagpalaot nito. Bonding nila ang pag-awit, paglalaro at paglalakad sa dalampasigan. Kitang kita ang saya nilang magkakasama.

Sound: BGM break to..

Scene II: Ascura Residence

Grace:

Tao po!

Olive:

MOMMY!

Camera: Focus on Hannah and Nick

Grace:

Baby! bango-bango naman. Kamusta na ang baby ko?

Nick:

Akala namin next week mo pa masusundo si Olive?

Grace:

Di ko na kasi matiis na malayo sa 'kin si Olive kaya nagpaiwan nalang si Mark kasama si boss sa
Next location ng business trip namin.

Olive:

Uuwi na po ba tayo Mommy?

Gusto ko pa po sana dito kena Nanay Hannah, dami pong pagkain dito eh (giggles)
Tinuruan pa ko nila kumanta.

Grace:

Maraming salamat sa inyo Hannah ha. Mukhang nag-enjoy talaga rito si Olive.

Hannah:

Ihahanda ko lang mga gamit ni Olive.

(Camera: focus on Nick – seeing sadness on Hannah’s eyes.)

Olive:

Babye po Nanay Hannah(hugs), Tatay Nick(hugs)

Hannah:

Mag-iingat ka lagi. Lagi mo tatandaan mga tinuro namin sayo. Sumunod ka lagi sa Mommy Grace mo.

Grace:

Thank you talaga bes ha. Di ko talaga alam ano gagawin ko kung wala ka.

Hannah:

Anytime, mag-ingat kayo palagi. Bisita kayo minsan dito

Grace:

Titingnan naming ha. Ang totoo kasi nyan, kaya nauna akong umuwi dahil kailangan kong asikasuhin ang mga papeles namin. Magmamigrate na kami sa Taiwan. Ipapahawak na kasi kay Mark yung isang site ng company namin.

Nick:

Ganun ba? Paki kamusta nalang ako kay Mark.

Hanna:

(yayakapin si Olive)

(Camera: Fade to black)

Scene III: Ascura Residence

Camera: Fade in

Nakatingin si Hannah sa kawalan, bakas sa mukha ang lungkot nito sap ag-alis ni Olive.

Nick:

Okay ka lang?

(Hannah nods)

Nick:

Magiging tahimik na naman ang bahay. Wala nang makulit na Olive (giggles)

Hannah:

Kaya nga eh.

Nick:

Ano iniisip mo?

(Hannah space out)

Scene IV: (FLASHBACK)

Dumating si Nick mula sa pagpalaot nito.

Nick:
Mahal dito na ko

Hannah:
Mahal, may ibibigay ako sa'yo.

Nick:
Ano to? Di ko naman birthday ah. Di rin natin anniversary.

Hannah:
(gives box) Buksan mo.

Nick:
(open the box – get the PT)
Buntis ka? Magiging tatay na ko?
(Jumps in excitement)

Hanna:
(nods) Oo

Nick:
(hugs Hanna)
Napakasaya ko ngayon. Excited na ako sa magiging anak natin. Alam kong magiging kasing gwapo ko sya at syempre sa'yo magmamana ng katalinuhan.

Hanna:
Masyadong excited ah. Parang alam mo agad na lalaki yung magiging anak natin (laughs)

Nick:
Naku, babae o lalaki alam kong magiging maganda or gwapo dahil magmamana sa akin

Hanna:
Oo na, pero ang pinaka importante sa lahat mapalaki natin silang tapat at may takot sa ating Panginoong Diyos.

Nick:
Iyan ang lagi nating ipagpapata

sound: sad BGM

Biglang nakaramdam si Hannah ng pagkasakit ng tyan. Agad niyang tinawag ang kaniyang asawa, ngunit huli na ang lahat. Dinala ni Nick si Hannah sa Ospital. At dito kinumperma ng Doctor na wala na ang kaniyang dinadalang tao.

Pagkalipas ng ilang buwas, muling nagbuntis si Hannah, ngunit gaya ng una, muli itong nalaglag.

Scene V – OB GYNE Clinic

Clinic's Assistant:

Mr and Mrs Ascura, dito niyo nalang po hintayin si Doc.

Nick and Hannah:

Thank you.

Nick

(Holds Hanna's hands)

Wag kang matakot. Andito lang ako.

Hanna

(Nods)

Doctor:

Mr and Mrs Ascura kamusta po kayo?

(her tone changes as she Explains the diagnosis)

Matapos ang mga test na isinagawa sa'yo Hanna, we found out na meron kang APAS disease. Ang antiphospholipid antibody syndrome (APS o APAS) ay isang uri ng autoimmune disorder kung saan ang immune system ng katawan ay gumagawa ng antibodies na umaatake sa phospholipids, isang uri ng taba. Kung nangyayari ito, nada-damage ang cells na nagdudulot ng pamumuo ng dugo o blood clots sa ating ugat. Sa mga buntis na may APAS, nanganganib silang makunan o mauwi sa stillbirth. Yan ang dahilan kung bakit ka nakukunan Hanna at hindi nakakabuo.

Nick:

May gamot po bang makapagpapagaling sa kaniya?

Doctor:

Ikinalulungkot kong sabihin pero.. wala. Pero may mga treatment tayong pwedeng gawin para maiwasan yung pagkakaroon ni Hanna ng blood clot sa kaniyang mga ugat, sa atay, sa baga at sa iba pang organs.

Hanna:

Pwede pa rin po ba akong magbuntis?

Doctor:

Mabubuntis ka, pero ang chance na mabuhay ang baby ay napakababa. Maaaring mangyari ulit ang nangyari ngayon.

Hanna

(cries silently)

Doctor:

Bibigyan ko kayo ng oras para pag usapan kung ipe pursue ninyo ang treatment na nabanggit ko sa inyo.

(Doctor exits)

(Camera focus on Nick and Hanna)

Nick:

Mahal, gagawin natin yung treatment na sinasabi ng doctor.

Hanna:

Paano kung hindi na tayo magkaanak?

Nick:

Di ba sabi ng doctor, may chance pa naman. Wag lang tayong mawawalan ng pag-asa. Ha? Magtiwala tayo sa Panginoon Diyos. Hindi nya tayo papabayaang
Sa ganitong panahon mas lalo tayong dapat na manghawak sa magagawa ng Panginoon.
(Hugs Hanna)

(END OF FLASHBACK)

Inalog ni Nick si Hannah

Nick:

Okay ka lang?

Bukas punta tayo kina Bogart ha, birthday ng nanay niya.

Hanna:

Pasabi nalang Happy Birthday. Hindi ako makakapunta. Marami akong gagawing report.

Nick:

Ah ganon ba, naku mukhang busy ngayon asawa ko ha. (sweet voice) Eh bukas ng hapon kaya? Gusto mo pumunta tayo ng pantalan. May bagong bukas na kainan doon. Sigurado ako magugustuhan mo doon.
Sabi ni Bogart masarap daw pagkain doon maganda ding mapapic-----

Hanna:

(cuts Nick) Mag-overtime din ako bukas. Huwag ka mag-alala babawi ako sa'yo

Nick:

Talaga? Babawi ka?

Hanna:

Oo naman, surprise kita

Nick:

Pano pa naging surprise yun?

Hannah:
Basta (laughs)

Scene VI – Dawn – Dela Cruz Residence – Kusina

Naghahanda ng Hapunan si Hannah nang narinig niyang inubo si Nick.

Hannah:
Oh, inuubo ka, wag ka na kaya muna pumalaot

Nick:
Okay lang ako, Mahal. Kelangan nating kumita para sa treatment mo.

Hannah:
Basta mag ingat ka ha.

Bago sumakay sa Bangka ay biglang napahinto si Nick, inaaalala ang kalagayan ng kaniyang asawa, kaya kahit masama ang pakiramdam ay pinilit niyang pumalaot.

Scene VII – Ascura Residence

Nanay Helen:
Hannah, Anak!

Hannah:
Ma! Kamusta po.

Iniabot ni Nanay Helen ang mga pasalubong kay Hannah.

Nanay Helen:
Ayos naman. Kayo ba? Asan si Nicholas?

Hannah:
Nasa laot po, Ma.

Nanay Helen:
Ganun ba? Kamusta naman kayo mag-asawa?

Hannah:
Mabuti naman po, Ma. Medyo busy lang po sa trabaho.

Nanay Helen:
Pero dapat kahit abala kayo sa trabaho niyo, di niyo napapabayaang isa't isa ha.
Ang mag-asawa, kapag may problema o may di pagkakaunawaan, dapat mag-usap. Maging tapat kayo sa isa't isa.

Hannah:

Opo, Ma. Dahil diyan sasama 8ap o ako kay Nick sa pagpunta sa birthday ng Nanay ni Bogart.

Nanay Helen:

Oh diba? Magdate din kayo.

Hannah:

Opo, Ma.

(chuckles)

Nanay Helen:

At tsaka anak, wag kayong hihinto sa paghingi ng tulong sa Diyos na magkaroon kayo ng anak. Walang imposible sa Ama. Ibibigay niya ito sa tamang panahon. Magagawa niyo ay manalangin at magtiwala lang sa Kaniya. At maghintay ng masaya.

Hannah:

Opo Nay, hinding hindi po namin ititigil ang paglapit sa Ama.

Scene VIII - Night – Mid Sea

Sound: tunog ng makina ng Bangka

Makikita ang isang mangingisda na inaantok habang nagmamaneho ng bangkang de motor. Nang biglang tila nagulat ito.

Sound: malakas na tunog ng pagbangga

Camera blacks out

Kinaumagahan, makikita ang mga debris ng mga nasirang Bangka sa dalampasigan. Samantala...

Scene IX – Sa bakuran nila Bogart

Tumatakbo si Hannah papunta kay Bogart.

Hannah:

Bogart! Bogart tulugan mo naman ako oh! Hindi pa bumabalik si Nick mula sa pagpalaot niya kahapon.

Bogart:

Ha? Pumalaot siya di niya ako sinama?

Hannah:

Nag aalala ako, masama pa naman pakiramdam niya.

Bogart:

Ha? Pumalaot siyang masama ang pakiramdam niya?

Hannah:

Oo, tulungan mo naman ako oh, hanapin natin si nick

Bogart:
Tara magpatulong tayo.

Concurrent to Scene X

Matiyagang naghintay si Hannah, nang may nakita siyang mangingisdang dumaong. Agad siyang tumakbo upang salubungin ito. Ngunit nabigo siya, hindi ito si Nick. Bagaman minsan nababalot siya ng lungkot at pag-aalala kay Nick, punong puno siya ng pag-asang babalik ang asawa, Araw araw siyang naghihintay sa dalampasigan. Nanalangin at umaasa sa magagawa ng Diyos.

Scene X – Sa kabilang isla

Nakita ng mag amang mangingisda ang katawan ni Nick sa dalampasigan. Agad nila itong tinulungan at dinala sa kanilang tahanan. Inalagaan nila ito hanggang sa muling gumising at mapalakas ang katawan upang matulungan ring makauwi si Nick.

Scene XI – Sa dalampasigan

Matiyagang naghihintay si Hannah, nang may nakita siyang isang lalaking naglalakad patungo sa kaniyang direksyon. Tumakbo siya nang makumpermang si Nick nga ito.

(Ascura Residence)

Nakahiga si Nick habang tinititigan sya ni Hanna at nakahawak sa mukha nito. Biglang magigising si Nick.

Nick:
(gradually opens his eyes)

Hanna:
Mahal, nagising ba kita. Sorry ha. Tulog ka ulit. Gigisingin na lang kita pag luto na yung pagkain

Nick:
Hindi mahal, (sits slowly) Ok na ako. Syempre, sino ba namang hindi magiging okay pag ganito kaganda ang makikita pag mulat palang ng mata. (hahawakan mukha ni Hanna)

Hanna:
Magaling ka na nga. Nagagawa mo nang magbiro eh. Sige na mahal, magpahinga ka muna at tatapusin ko lang niluluto ko.

Tumayo si Hannah nang biglang hinila siya ni Nick pabalik at niyakap.

Nick:
Pasensya kana, Mahal. Pinag-alala kita.

Hanna:
(hardly cries)

Nick:
Oh, ba't ka umiiyak? Dapat masaya na tayo.

Hanna:

Tatlong araw kang nawala. Tatlong araw lang yon pero parang isang buong taon akong naghintay sa'yo. Takot na takot nung mga panahong iyon. Hindi ko alam kung sinong dapat kong lapitan at kung papaano ka hahanapin. Biglang tumigil yung mundo ko. Pag gising ko sa umaga hindi ko magawang bumangon dahil hindi ikaw yung una kong nakikita. Ang hirap kumaing mag-isa lalo na hindi ko alam kung nakakakain ka ba ng maayos. Hindi ko maiwasang sisihin ang sarili ko, dahil kung pinilit kitang wag nang umalis nung araw nay un, hindi sana to mangyayari sa'yo.

Nick:

Ano ka ba mahal. Huwag mong sinisi yung sarili mo. Andito na ako. Buhay at malakas. Hinding hindi na ko mawawala ulit. May dahilan ang Ama kung bakit nya itinulot na mangyari ito sa akin.

Hanna:

Kaya nga kahit mahirap nagawa kong maghintay dahil sya ang naging kasama ko. Walang sandali na hindi na nya ko binigyan ng pag-asa na makikita kita ulit na nakangiti sa akin, na mahahawakan ko ang mga kamay mo at maririning ko ang boses mo na laging nagpapakalma sa akin.

Nick:

Nung mga panahong iyon mahal mas lalong tumatag ang pananampalataya ko. Mas lalo akong nanghawak sa magagawa ng Ama. Hindi ako nawalan ng pag-asa na muli kitang makakasama sa paglilingkod at pagsamba sa Kaniya.

Hanna:

Iyon naman ang pangako natin sa Kaniya di ba? Na habang magkasama tayo, magkasama rin natin Syang paglilingkuran anuman ang mangyari. Kaya nga ngayon, tanggap ko na, tanggap ko na kahit hindi na tayo mag-anak. Ang importante sa akin, ikaw.

Nick:

Wala nang mas hihigit sa mga oras na ikaw, mahal ko, ang kasama ko sa paglilingkod sa ating Panginoong Diyos hanggang dulo. Mahal na mahal kita.

Hanna:

Mahal na mahal din kita. Wag ka nang mawawala ha..

Nick:

Hinding hindi na mahal

They were about to kiss when all of a sudden....

Bogart:

PARE!

Scene XII – at a resort

Voice Over

Nick:

Ang pagpasok sa buhay may asawa ay hindi biro. Ika nga nila, ito ay hindi katulad ng mainit na kanin na kapag isinubo mo at napaso ka ay agad mong iluluwa. Iba't ibang suliranin ang inyong pagdadaan na siyang susubok sa inyong pagsasama bilang mag asawa. Alam niyo ba kung paano namin nalampasan ang mga yun?

Old Nick:

Lahat ng bagabag at alalahanin ay inilapit namin sa Panginoong Diyos. Sa Kaniya kami humingi ng tulong at nanalig. Walang imposible sa Ama, lahat ng kahilingan ng lingkod Niyang tapat ay ipinagkakaloob Niya. kahit pa nga yung di mo hinihiling, bigla nalang darating.

Scene XIII – beach resort – 30 years after

Old Nick and Hannah – sitting at the beach

Nick and Hannah:

Olive! (hugs olive)

Olive:

Happy anniversary po nanay Hannah, tatay Nick!

Hannah:

Kamusta kana? Kamusta ang Mommy Grace mo?

Olive:

Ayos naman po Nanay Hannah. Namiss ko po talaga kayo ni Tatay Nick

Hannah:

Mas namiss ka namin. Bibihira ka nalang kasi bumisita.

Nick:

Ganun talaga, may sarili ng pamilya. Malayo pa sila.

Hannah:

Oo nga pala, asan si Jed?

Olive:

Andyan na din po. Pinark lang po yung sasakyan

Hannah:

(hugs Olive)

Salamat anak ha, pinaramdam mo samin kahit sa maikling panahon kung pano maging magulang

Olive:

Salamat din po sa pag-alaga niyo sa akin. (hugs Hannah tighter)

Pero tara na po hinihintay na po kayo ng anak niyo.

Dumating ang mga anak ni Hannah at Nick na nagtrabaho abroad. Kasama ang kanilang mga apo.

Sound: Theme song

.

Camera: fades to their living room showing their photos, from having their first born up to having grandchildren.

Voice over

Nick:

Mahal, isipin mo, dami nating natawid ano? Paano kaya natin natawid ang mga iyon?

Hannah:

Yan ang nagagawa ng panata natin, Mahal. manalig tayo na may ibibigay siya na biyayang darating

Nick:

Pero hindi natin inasahan, Mahal, kasi nung natanggap na natin na ganun na ang sitwasyon natin saka dumating ang biyaya.

Hannah.

It's a great blessing beyond our expectation mahal

Nick:

Kaya lahat ng tinamo nating biyaya, sa ating dalawa, sa ibinigay Niya na mga anak satin. At ngayon sa mga apo natin. Kahit napakaraming mabigat tayong pinagdaanan, iisa lang ang kahulugan nito para sa akin, Mahal tayo ng Diyos at gusto Niya, hindi tayo bibitiw, na manalig tayp sa Kaniya dahil may mas Malaki pang biyaya

Hannah:

Ano yun mahal?

Nick:

Ang katuparan ng ating katubusan at totoong napakalapit na.

-end-

CHARACTERS:

Hannah Reyes	<ul style="list-style-type: none">- 29 years old, Teacher, asawa ni Nick- Sis. Anna Mae Demafelis
Old Hannah Reyes	<ul style="list-style-type: none">- 60 years old- Sis. Sonia
Nicholas Reyes	<ul style="list-style-type: none">- 30 years old, Mangingisda, asawa ni Hannah

	- Bro. Erl Christian Bernal
Old Nicholas Reyes	- 60 years old - Bro. Bernas
Olive Dela Cruz	- 5 years old -
Old Olive Dela Cruz	- 35 years old -
Grace Dela Cruz	- 30 years old, nanay ni Olive -
Bogart Agustin	- 30 years old, kaibigan ni Nick, Mangingisda -

Additional Characters:

Doctor

- Shanen Naig

Mga anak at apo ni Hannah at Nick

-